

— na operacje wykonywane przez ZIG (w drodze podwykonawstwa) składają się operacje oddziału oraz innej należącej do ZIG spółki, które to podmioty zafakturowały je ZIG, które z kolei zafakturowało je w całości jako swą cenę inwestorowi?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. 2006 L 347, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2011 L 77, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos apeliacinis teismas (Litwa) w dniu 19 stycznia 2017 r. – AB „flyLAL-Lithunian Airlines” w likwidacji/Starptautiskā lidosta „Rīga” VAS, „Air Baltic Corporation A/S”

(Sprawa C-27/17)

(2017/C 104/50)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos apeliacinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AB „flyLAL-Lithunian Airlines” w likwidacji

Strona pozwana: Starptautiskā lidosta „Rīga” VAS, „Air Baltic Corporation A/S”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w okolicznościach, jakie zaistniały w niniejszej sprawie, pojęcie „miejsca, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę”, o którym mowa w art. 5 ust. 3 rozporządzenia Bruksela I⁽¹⁾, należy rozumieć jako miejsce zawarcia niedozwolonego porozumienia pozwanych, naruszającego art. 82 lit. c) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską WE [art. 102 lit. c) TFUE], czy też miejsce popełnienia czynów polegających na wykorzystaniu korzyści majątkowej uzyskanej w wyniku wyżej wymienionego porozumienia, poprzez stosowanie rażąco zaniżonych cen (subsydiowania skrośnego) przy prowadzeniu konkurencji ze skarżącą na tych samych rynkach?
- 2) Czy doznaną w niniejszej sprawie przez skarżącą szkodę (utrata dochodu) wskutek wskazanych czynów niedozwolonych popełnionych przez pozwane należy uważać za szkodę w rozumieniu art. 5 pkt 3) rozporządzenia Bruksela I?
- 3) Czy działalność filii spółki Air Baltic Corporation w Republice Litewskiej w okolicznościach, jakie zaistniały w niniejszej sprawie, należy uważać za działalność filii w rozumieniu art. 5 pkt 5) rozporządzenia Bruksela I?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 24 stycznia 2017 r. – Eamonn Donnellan/The Revenue Commissioners

(Sprawa C-34/17)

(2017/C 104/51)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eamonn Donnellan

Strona pozwana: The Revenue Commissioners

Pytania prejudycjalne

Czy art. 14 ust. 1 i 2 dyrektywy 2010/24/UE⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie, aby – przy rozstrzygnięciu wykonalności w Irlandii „jednolitego tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję”, wydanego w dniu 14 listopada 2012 r. przez urząd celny w Patras w związku z karami administracyjnymi i grzywnami w kwocie 1 097 505,00 EUR, nałożonymi w dniu 15 lipca 2009 r. z tytułu zarzucanego przemytu w dniu 26 lipca 2002 r., [zwiększonej do wysokości 1 507 971,88 EUR z tytułu odsetek i kar] – High Court of Ireland:

- (i) zastosował prawo do skutecznego środka odwoławczego i prawa do rzetelnego procesu sądowego w rozsądnym terminie dla obywatela Irlandii i Unii Europejskiej w związku z wnioskiem egzekucyjnym (zobacz art. 47 karty oraz art. 6 i 13 EKPCz, którym odpowiadają prawa obywateli wyszczególnione w art. 34 i 38 oraz art. 40 ust. 3 konstytucji irlandzkiej) w okolicznościach, w których właściwa procedura została wyjaśniona [skarżącemu] po raz pierwszy dopiero w „nieoficjalnym tłumaczeniu” na język angielski (jednym z urzędowych języków Irlandii, w której [skarżący] zawsze miał swoje miejsce zamieszkania) w piśmie Ministerstwa Finansów Republiki Greckiej w Pireusie z dnia 29 grudnia 2015 r., skierowanym do irlandzkich władz podatkowych i adwokatów [skarżącego] w Irlandii;
- (ii) uwzględnił cele dyrektywy 2010/24/UE, czyli świadczenie sobie wzajemnej pomocy (motyw 20 dyrektywy 2010/24/UE) oraz dochowanie zobowiązań dotyczących zapewnienia szerszej pomocy wynikających z EKPCz (motyw 17 dyrektywy 2010/24/UE), takich jak prawa obywateli do skutecznego środka odwoławczego na podstawie art. 47 karty oraz art. 13 EKPCz;
- (iii) wziął pod uwagę zapewnienie pełnej skuteczności prawa [Unii] dla jej obywateli, a w szczególności pkt 63 [wyroku z dnia 14 stycznia 2010 r., Kyrian/Celnicznik úřad Tábor, C-233/08, EU:C:2010:11]?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. 2010 L 84, s. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 9 listopada 2016 r. w sprawie T-602/15, Liam Jenkinson/Europejska Służba Działań Zewnętrznych, Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Eulex Kosovo, wniesione w dniu 25 stycznia 2017 r. przez Liama Jenkinsona

(Sprawa C-43/17 P)

(2017/C 104/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Liam Jenkinson (przedstawiciele: adwokaci N. de Montigny, J.-N. Louis)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych, Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Eulex Kosovo

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie postanowienia Sądu z dnia 9 listopada 2016 r. w sprawie T-602/15, którym odrzucono skargę wniesioną przez wnoszącego odwołanie i obciążono go kosztami postępowania;
- wydanie orzeczenia w przedmiocie skargi;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania w obu instancjach.